

Michał Jeżyński

STRESZCZENIE

Pojęcie interesy finansowe Unii Europejskiej należy rozumieć szeroko, jako obejmujące zarówno środki finansowe budżetu Unii oraz innych budżetów zarządzanych przez Unię lub w jej imieniu, w celu realizacji założeń określonych w TFUE, TUE i TEWEA. pojęciem tym posługują się akty prawne, regulujące zwalczanie oszustw i innych nieprawidłowości finansowych, korupcji, prania pieniędzy i innej nielegalnej działalności na szkodę chronionego dobra prawnego jakim są interesy finansowe Unii Europejskiej. Przepisy dotyczące ochrony interesów finansowych UE obecnie zawarte są w prawie traktatowym (prawie pierwotnym), prawie pochodnym i orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości (case law). Członkostwo w Unii Europejskiej nakłada obowiązek pełnej akceptacji *acquis communautaire* przez państwa członkowskie, w ramach którego mieszczą się także zagadnienia karnej ochrony za naruszenia wspólnych interesów. Ochrona środków finansowych przeznaczanych na realizację wspólnych celów Unii Europejskiej, stanowi konstrukcyjny element zasady solidarności finansowej, polegającej na przyjęciu przez państwa członkowskie obowiązku wspólnego finansowania i ponoszenia kosztów przyjętych zadań i celów, racjonalnego ich wykorzystywania oraz rzetelnego rozliczania. Ochrona interesów finansowych realizowana jest wielopłaszczyznowo, przez różne organy, na szczeblu europejskim i krajowym, instrumentami prawa cywilnego i administracyjnego. Regulacje prawa karnego tworzące normatywne i organizacyjne podstawy ścigania przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii Europejskiej stanowią komponent systemu ochronnego, który mimo subsydiarnego charakteru prawa karnego, nabiera coraz większego znaczenia. Tworzenie współczesnych reguł prawnokarnej ochrony interesów finansowych UE kształtowane było na przestrzeni lat, wprowadzając specyficzne formy przestępstw oraz konsolidując współpracę organizacji krajowych i europejskich. Ugruntowane zostały też zasady procedur ochronnych. Reguły organizacji i współpracy w sferze prawa karnego przeszły długą ewolucję poczynając od form nieskonsolidowanych, konsultacyjnych, monitorujących i opiniodawczych, po formy zorganizowane wyposażone w uprawnienia decyzyjne, odrębne tryby postępowań, procedury nadzorcze i system sankcji.

